

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۰۶.۰۶.۱۰

در افغانستان چه می گذرد؟ (۷۳)

جرگه مسخره مشورتی صلح برگزار شد:

از تاریخ ۳ تا ۵ جون جرگه مشورتی صلح در کابل در خیمه لویه جرگه با حضور ۱۶۰۰ نفر برگزار شد. این جرگه که ۱۴۰ میلیون افغانی خرج برداشت به ریاست یکی از جنایتکاران جهادی (برهان الدین ربانی) برگزار گردید. با اینکه ازچندی به این سو رابطه ربانی با کرزی خوب نبود، اما بعد از گرفتن امتیازاتی او قبول کرد که ریاست این جرگه را به عهده بگیرد. گفته میشود که علاوه به پول نقد برای ربانی چند چوکی وزارت نیز داده خواهد شد. در آغاز این جرگه از مجددی خواسته شد تا بیاید و کسی را به ریاست جرگه منسوب دارد، اما او که یکی از پست ترین جاسوسان جهادی است، با خفگی و اکراه اعلان کرد که ربانی رئیس این جرگه میباشد. که معلوم میشود او سهم لازم ازین جرگه نبرده است. این جرگه فساد در همچو مواردی پولهای بسیاری به جیب میزند، اما این بار چندان راضی به نظر نمی رسید. اما بعد از آنکه کرزی دست های او را بوسید، کمی راضی شد. این جرگه مسخره که به وسیله انگلیس ها تدارک دیده شده و مزدوران انگلیسی در افغانستان چون فاروق وردک، معصوم استانکزی، جیلانی پوپل، حنیف اتمر که به نام گروپ «یارکی» (پوهنتون یارک در لندن را خوانده و انگلیس ها اکثر جاسوسان شانرا درین پوهنتون تعلیم میدهند) نامیده میشوند و جاسوسان معلوم الحال انگلیس هستند، درین جرگه بسیار فعال بودند و مسؤولیت بر گذاری را به عهده داشتند. در صف اول این جرگه جنایتکاران مشهوری چون سیاف، مجددی، خلیلی، قانونی، فهیم، ربانی، شینواری و دیگران نشسته بودند و به این خاطر در اولین روز برگزاری نفرت مردم افغانستان ازین جرگه، به طور وسیعی در رسانه های همگانی انعکاس پیدا کرد. در جریان افتتاح این نمایش مسخره بود که چند راکت از سوی طالبان شلیک و در نزدیکی خیمه اصابت کردند و بعد در جریان صحبت های مجددی چند گلوله هاوان نیز از منطقه کمپنی شلیک و در فاصله نزدیکتری به خیمه اصابت نمود و مجددی از ترس که گلویش خشک شده بود، پیوسته آب میخورد و پیری را دلیل آب خوردنش می آورد، اما مردم میگفتند که چرا قبل از شلیک هاوان این قدر آب نمیخورد که حال با فیر هاوان پیر شد و آب خوردن

را شروع کرد. درین وقت یک گروپ دونفری طالب در خوشحال خان مینه به سوی جرگه و افراد پولیس فیر کردند که بعد از دو ساعت با کشته شدن دو طالب حمله ور و زخمی شدن سه پولیس جنگ ختم شد. درین میان جلسه بیش از یک ساعت به تأخیر افتاد و بسیاری فکر میکردند که جرگه ادامه پیدا نخواهد کرد و با این حمله گلیم آن جمع خواهد شد.

این جلسه بعد از آنکه سر جنایتکار ربانی به سمت رئیس آن تعیین گردید. به ۲۸ کمیته که از قبل تعیین شده بودند، تقسیم و به اصطلاح به مشوره آغاز کردند. اما تمام چیزها از قبل تعیین شده بود و کسی بالاتر از آن حرفی زده نمیتوانست. در رأس این کمیته ها بیشتر جنگسالاران و رهبران کثیف جهادی قرار داشتند و برای هر نفریکه که از اطراف به این جرگه دعوت شده بودند، نه نفر بادیگارد تعیین شده بود و از ۱۰ روز به اینسو پولیتخنیک رخصت و درین سه روز تمام ادارات و مکاتب در کابل تعطیل بودند و به این صورت ضربه سختی بر آموزش متعلمان مکتب و مؤسسات تحصیلات عالی زده شد، بگنریم ازینکه از چند روز به این سو جاده های کابل به خاطر تلاشی ها و راهبندان های پولیس شدیداً بند بود و مردم پیوسته به دولت و این جرگه دشنام های رکیک کوچه ای نثار میکردند. در جریان این برگذاری پولهای زیادی دزدی و فاسدان رژیم، مخصوصاً بر گذار کنندگان از آن بسیار دزدیدند.

همچنان درین جرگه عده ای از زنان را چون گدی گک های بی اراده در چوکی ها و کمیته ها جابه جا ساخته و از آن ها استفاده ابزاری میکردند. این ۲۸ کمیته بالاخره پیشنهادات خود را برای استقرار صلح اعلان نمودند که در آن کوچکترین حرف جدیدی به چشم نمیخورد و بیشتر آن متوجه اشغالگران خارجی میباشد و از آن ها تقاضا صورت گرفته تا به خواست های این برگذار کنندگان توجه کنند!! درین حال از قندهار خبر رسید که در درگیری میان طالبان و امریکائی ها در ولسوالی ژیری آن ولایت یک قومندان مشهور طالبان به نام زلگی به قتل رسیده است که نشان میدهد این جرگه برای امریکائی ها به اندازه پفی هم اهمیت ندارد.

قطعنامه ۱۶ ماده ای که بعد از ختم جرگه اعلان شد، چیز است که قبلاً گروپ مزدور انگلیسی آنرا ترتیب و در اختیار کمیته های ۲۸ گانه قرار داده و اینان فقط برای آن آری گفتند و به این خاطر نه در صحبت های کرزی، نه ربانی و نه در قطعنامه ۱۶ ماده ای چیزی نو دیده نمیشود. این را مردم افغانستان میدانند که تا زمانی امریکائی ها اشغال خود را با ساختن دولت کاملاً پوشالی و مزدور و جابه جایی نیرو های نظامی اش برای دایم در افغانستان جا به جا نسازند نه وظیفه طالبان و القاعده ختم میشود و نه امریکائی ها ضرورتی برای رفتن از افغانستان را میبینند که شاید بعد از ختم این پروسه عده ای از نیروی ۹۸ هزار نفری امریکا که به زودی به ۱۲۰ هزار خواهند رسید، از افغانستان خارج و در حد لازم برای دایم در خاک افغانستان حفظ گردند. پایگاه سازی وسیع همین اکنون امریکائی ها در خاک افغانستان این واقعیت را به اثبات می رساند